

nepřísluší vůbec, byl-li manžel uznán za nepovinná přispívati na její výživu. (Nález nejv. správ. soudu z 14. X. 1924, č. 17606/24.)

Není vadou řízení, když správní úřady nezjišťovaly, které podpisy na žádostech o zřízení zemědělské pokladny jsou nepravé, když stížnost okres. nemoc. pokladny nevylučuje, že tu nebylo projevu zájemníků obou skupin, ale pouze tvrdí, že mnoho z podpisů zájemníků obou skupin bylo fingoáno (Nález Nejv. spr. soudu z 18. listopadu 1924, č. 8883/24).

Účinnost přestoupení podle § 13, č. 1, odst. 3. n. z. Srovná-li se zásada vyslovená v § 13, č. 1, odst. 1. s ustanovením odst. 3. téhož paragrafu, není posléze citovaný předpis ničím jiným než ustanovením pořádkovým sledujícím cíl, jednak aby okr. nemoc. pokladna měla správnou evidenci svých členů, jednak aby každý pojištěnec, dokud trvá jeho zaměstnání poj. povinné, byl bez jakékoli mezery časové pro případ nemoci pojištěn u některé pokladny k provádění nemoc. pojištění podle § 11 připuštěn. Těmito tendencím zákona je jistě vyhověno tím, 1. když se okres. nemoc. pokladna včas dozví o tom, že zaměstnavatel pojistil nebo miní pojistiti zaměstnance u jiné pokladny v § 11 jmenované způsobem a měrou zákonem stanovenou, 2. že pojištěnci bez časové mezery se stali členy této jiné pokladny. K účinnosti přestupu je však ještě třeba, aby úmysl přestupu pokladně notifikovaný byl také uskutečněn (Nález Nejv. správ. soudu z 3. října 1924, č. 10618/24. — Srv. též Nález z 25. ledna 1924, č. 1034/24 v Soc. Revue, roč. 1924, str. 275).

Povinnost ohlašovací, na jejíž opomenutí váže zákon důsledky v § 32 označené, uložena jest v § 31 zaměstnavateli bez jakékoli výhrady neb výjimky. Účelem předpisu tohoto jest, zabezpečiti, aby se příslušné pokladně dostalo včas vědomosti o novém pojištěnci zároveň s potřebnými daty (srovnej § 7 c n. z.), které jí řádně a spolehlivě podati může právě zaměstnavatel, aby pak pokladna řádně mohla zaříditi vše, čeho je k provádění nemocenského pojištění zapotřebí. S hlediska tohoto účelu nemůže zaměstnavatel řečené povinnosti býti zbaven jen proto, že zaměstnanec, o nějž jde, sám se již u pokladny přihlásil za dobrovolného člena; neboť není účelu zákona vyhověno již tím, že osoba tato jest u pokladny vůbec a jakkoli pojištěna, nýbrž toliko tehdy, když jest pojištěna způsobem a měrou v zákoně nařízenou (§ 13, č. 1, odst. 1.), t. j. podle pracovního výdělků, který zaměstnavatel podle § 7 c oznámiti má nemocenské pokladně přihláškou. (Nález nejv. spr. soudu z 10./5. 1924, č. 8345/24.)

Kdy jest odhlášení řádným (§ 33, 31 n. z.)? Cituje-li zákon v § 33 paragraf 31, dává tím zřetelně najevo, že řádným jest odhlášení tehdy, když pojištěnec po skončení pracovního poměru ze zaměstnání vystoupil. Není tudíž řádné odhlášky, vystupuje-li pojištěnec ze zaměstnání snad jen v důsledku pouhého přerušení práce, nýbrž řádnou jest odhláška pouze tehdy, když pracovní poměr mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem byl právně zrušen. (Nález nejv. správ. soudu ze 17. září 1924, č. 15754/24. — P. p. Šlo o zaměstnance, který přerušil práci v důsledku onemocnění. Zaměstnavatel v rozporu s výpovědí zaměstnance tvrdil, že pracovní poměr byl dnem onemocnění zrušen. Ministerstvo soc. péče nepřihlíželo k tomuto rozporu a zprostito zaměstnavatele povinnosti doplatiti příspěvky, které požadovala okres. nemoc. pokladna za 14 dnů (výpovědní lhůty). Z cit.